394L0055

12.12.94 EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI N:o L 319/7

NEUVOSTON DIREKTIIVI 94/55/EY,

annettu 21 päivänä marraskuuta 1994,

vaarallisten aineiden tiekuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 75 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen [1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon [2],

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä [3],

sekä katsoo, että

1) vuosien kuluessa vaarallisten aineiden kansalliset ja kansainväliset maantiekuljetukset ovat lisääntyneet huomattavasti ja tämä on lisännyt onnettomuustilanteiden aiheuttamia vaaroja,

2) Irlantia lukuun ottamatta kaikki jäsenvaltiot ovat sopimuspuolia vaarallisten tavaroiden kansainvälisistä tiekuljetuksista tehdyssä eurooppalaisessa sopimuksessa (ADR-sopimus), joka ulottuu maantieteellisesti yhteisön ulkopuolelle ja jossa vahvistetaan yhdenmukaiset säännöt vaarallisten aineiden turvallisista maantiekuljetuksista; sen vuoksi on suotavaa ulottaa nämä säännöt koskemaan myös kansallisia kuljetuksia vaarallisten aineiden tiekuljetuksia koskevien edellytysten yhdenmukaistamiseksi yhteisössä,

3) sellaisia yhteisön säännöksiä ei ole, jotka sisältäisivät kaikki vaarallisten aineiden turvallisen kuljetuksen varmistamiseksi tarvittavat toimenpiteet, ja asiaa koskevat kansalliset toimenpiteet ovat erilaisia eri jäsenvaltioissa; nämä eroavuudet ovat kuljetuspalvelujen vapaan tarjoamisen sekä ajoneuvojen ja kuljetuskaluston vapaan liikkuvuuden esteenä; tämän esteen poistamiseksi olisi määriteltävä kaikkeen yhteisön sisäiseen kuljetukseen sovellettavat yhdenmukaiset säännöt,

4) tällainen toimi on toteutettava yhteisön tasolla johdonmukaisuuden takaamiseksi muiden yhteisön säännösten kanssa, tavaroiden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta helpottavan tyydyttävän yhdenmukaistamisen tason sekä kansallisten ja kansainvälisten kuljetusten turvallisuuden korkean tason takaamiseksi,

5) tämän direktiivin säännöksillä ei rajoiteta yhteisön ja sen jäsenvaltioiden Rio de Janeirossa kesäkuussa 1992 pidetyn YK:n ympäristö- ja kehityskonferenssin (NCED) toimintasuunnitelmassa N:o 21 olevassa 19 luvussa vahvistettujen tavoitteiden mukaisesti tehtyä sitoumusta pyrkiä vaarallisten aineiden luokittelujärjestelmän yhdenmukaistamiseen tulevaisuudessa,

6) biologisten aineiden ja geneettisesti muunnettujen mikro-organismien, joista on annettu neuvoston direktiivit 90/219/ETY [4], 90/220/ETY [5] ja 90/679 [6], kuljetusta koskevista turvallisuusedellytyksistä ei vielä ole erityistä yhteisön lainsäädäntöä;

7) tässä direktiivissä otetaan huomioon myös muut yhteisön politiikat työntekijöiden turvallisuuden, ajoneuvojen rakenteen ja ympäristönsuojelun alalta,

8) jäsenvaltioilla on edelleen vapaus säännellä vaarallisten aineiden kuljetuksia alueellaan, jos kuljetuksiin käytetään sellaisia ajoneuvoja, joihin tätä direktiiviä ei sovelleta, riippumatta siitä, missä ajoneuvo on rekisteröity,

9) jäsenvaltioiden on voitava noudattaa alueellaan vaarallisten aineiden kuljetuksia koskevia erityisiä tieliikennesääntöjä,

---

[1] EYVL N:o C 17, 20.1.1994, s. 6
[2] EYVL N:o C 195, 18.7.1994, s. 15
[3] Euroopan parlamentin lausunto, annettu 3. päivänä toukokuuta 1994 (EYVL N:o C 205, 25.7.1994, s. 54), Neuvoston yhteinen kanta, annettu 19 päivänä syyskuuta 1994 (EYVL N:o C 301, 27.10.1994, s.25) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 17 päivänä marraskuuta 1994.
[4] EYVL N:o L 117, 8.5.1990, s. 1
[5] EYVL N:o L 117, 8.5.1990, s. 15
[6] EYVL N:o L 374, 31.12.1990, s. 1

10) jäsenvaltioiden on voitava säilyttää tiettyjä kansallisia kuljetuksia koskevat laadunvarmistusvaatimuksensa, kunnes komissio antaa neuvostolle asiasta kertomuksen,

11) ADR-sopimuksen määräyksissä annetaan lupa ADR-sopimuksesta poikkeavien sopimusten tekemiseen ja että jäsenvaltioiden keskenään tekemien kahdenvälisten sopimusten suuri määrä estää vaarallisten aineiden kuljetuspalvelujen vapaan tarjoamisen; sisällyttämällä tarvittavat määräykset tämän direktiivin liitteisiin voidaan välttää tällaiset poikkeukset; olisi säädettävä siirtymäajasta, jonka kuluessa jäsenvaltiot voivat edelleen soveltaa voimassa olevia keskinäisiä sopimuksiaan,

12) ADR-sopimuksen määräykset, mukaan lukien vaarallisten aineiden kuljetukseen käytettävien ajoneuvojen rakennetta koskevat vaatimukset, on tarpeen saattaa osaksi yhteisön oikeutta; tässä yhteydessä olisi säädettävä siirtymäajasta, jonka kuluessa jäsenvaltiot voivat säilyttää väliaikaisesti tietyt rakennevaatimuksia koskevat kansalliset erityissäännökset alueellaan rekisteröityjen ajoneuvojen osalta,

13) asiaan liittyvien kansallisten säännösehdotusten osalta on noudatettava olemassa olevia tiedotusmenettelyjä kaikkia taloudellisia toimijoita koskevan avoimuuden parantamiseksi,

14) kansallisten kuljetusten osalta jäsenvaltioiden on säilytettävä oikeus soveltaa vaarallisten aineiden kuljetuksia koskevien YK:n kaikkia kuljetusmuotoja koskevien suositusten mukaisia määräyksiä siinä määrin kuin ADR-sopimusta ei ole vielä yhdenmukaistettu kyseisten määräysten kanssa, minkä tarkoituksena on helpottaa vaarallisten eri kuljetustapoja yhdistävää kuljetusta,

15) jäsenvaltioiden on voitava säännellä tiettyjen vaarallisten aineiden tiekuljetuksia alueellaan tai kieltää ne, mutta ainoastaan muista kuin kuljetusturvallisuuteen liittyvistä syistä; tässä yhteydessä jäsenvaltiot saavat säilyttää oikeuden määrätä tietyille erittäin vaarallisille aineille rautatie- tai sisävesikuljetuksen tai edellyttää edelleen tiettyjen erittäin vaarallisten aineiden pakkaamista erityispakkauksiin;

16) tämän direktiivin soveltamiseksi jäsenvaltioiden on voitava soveltaa tiukempia tai joustavampia määräyksiä tiettyihin niiden alueilla tapahtuviin kuljetuksiin, joihin käytetään kyseisessä jäsenvaltiossa rekisteröityjä ajoneuvoja,

17) erityiset kansalliset olosuhteet olisi otettava huomioon edellytyksiä yhdenmukaistettaessa, ja sen vuoksi tämän direktiivin olisi oltava riittävän joustava, jotta jäsenvaltiolle jää mahdollisuus myöntää tiettyjä poikkeuksia; uuden teknologian ja teollisten innovaatioiden soveltamista ei saa estää ja sen vuoksi olisi säädettävä väliaikaisista poikkeuksista,

18) kansainväliset kuljetukset kolmansissa maissa rekisteröidyillä ajoneuvoilla on sallittava jäsenvaltioiden alueella, jos ajoneuvot ovat ADR-sopimuksen mukaisia,

19) tämä direktiivi on voitava mukauttaa nopeasti tekniikan kehitykseen ADR-sopimukseen sisällytettyjen uusien määräysten huomioon ottamiseksi ja hätätoimenpiteiden soveltamisesta ja täytäntöönpanosta päättämiseksi onnettomuus- ja vaaratilanteissa; tätä varten olisi perustettava komitea ja otettava käyttöön jäsenvaltioiden ja komission välistä kiinteää yhteistyötä koskeva menettely tässä komiteassa, ja

20) tämän direktiivin liitteet sisältävät vaarallisten aineiden tiekuljetuksissa käytettävien ajoneuvojen tiettyjen kuljettajien ammatillista koulutusta koskevia määräyksiä; sen vuoksi on suotavaa kumota 21 päivänä joulukuuta 1994 vaarallisten tavaroiden tiekuljetuksissa käytettävien ajoneuvojen kuljettajien ammatillisesta koulutuksesta annettu neuvoston direktiivi 89/684/ETY [1],

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Soveltamisala, määritelmät ja yleiset säännökset

1 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan jäsenvaltioissa tai jäsenvaltioiden välillä tapahtuviin vaarallisten aineiden tiekuljetuksiin. Sitä ei sovelleta vaarallisten aineiden kulje-

[1] EYVL N:o L 398, 30.12.1989, s. 33

tuksiin, joihin käytetään puolustusvoimille kuuluvia tai niiden vastuulla olevia ajoneuvoja.

2. Tämän direktiivin säännöksillä ei kuitenkaan vaikuteta jäsenvaltioiden oikeuteen vahvistaa yhteisön oikeutta noudattaen vaatimuksia, jotka koskevat

a) vaarallisten aineiden kuljetuksia yksittäisen jäsenvaltion alueella ajoneuvoilla, joihin tätä asetusta ei sovelleta;

b) vaarallisten aineiden kansallisia ja kansainvälisiä kuljetuksia koskevia tieliikennemääräyksiä;

c) yrityksiä koskevaa standardien ISO 9001 ja 9002 mukaista laadunvarmistusta, jos yritykset hoitavat kansallisia kuljetuksia, jotka sisältävät:

i) luokan 1 räjähteitä, jos räjähteiden määrä kuljetusyksikköä kohden on enemmän kuin:

- 1 000 kg luokkaa 1.1 kohden, tai
- 3 000 kg luokkaa 1.2 kohden, tai
- 5 000 kg luokkaa 1.3 ja 1.5 kohden;

ii) seuraavia erittäin vaarallisia aineita säiliöissä tai säiliökonteissa, joiden kokonaistilavuus on yli 3 000 litraa:

- luokan 2 aineita
  - kaasut, jotka on luokiteltu ryhmiin at, bt, b, ct, c,
  - jäähdytetyt nesteytetyt kaasut 7° ja 8° (b),
- luokan 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1 ja 8 aineita,
  - joita ei ole lueteltu näiden luokkien ryhmissä b tai c , tai
  - jotka on lueteltu edellä mainituissa kohdissa, mutta joilla on kolme tai useampi merkitsevää numeroa sisältävä vaarantunnusnumero (jossa ei ole yhtään nollaa);

iii) seuraavia luokan 7 (radioaktiiviset aineet) pakkauksia: fissioituvien aineiden pakkaukset, B(U) -tyypin pakkaukset, B(M) -tyypin pakkaukset.

Edellä tarkoitettuja vaatimuksia koskevien kansallisten säännösten soveltamisalaa ei voi laajentaa.

Kyseiset säännöksiä ei enää sovelleta, jos samat toimenpiteet tehdään velvoittaviksi yhteisön säännöksillä.

Komissio antaa 31 päivään joulukuuta 1998 mennessä neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan tätä säännöstä koskevia turvallisuusnäkökohtia, sekä aiheellisen ehdotuksen tämän säännöksen voimassaolon jatkamisesta tai kumoamisesta.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- "ADR-sopimuksella" Genevessä 30 päivänä syyskuuta 1957 tehtyä Eurooppalaista sopimusta vaarallisten tavaroiden kansainvälisistä tiekuljetuksista, sellaisena kuin se on muutettuna;

- "ajoneuvolla" kaikkia tieliikenteeseen tarkoitettuja, valmiita tai keskeneräisiä, vähintään nelipyöräisiä moottoriajoneuvoja, joiden suurin rakenteellinen nopeus on yli 25 km/h, sekä niiden perävaunuja, lukuun ottamatta kiskoilla kulkevia ajoneuvoja ja maatalous- ja metsätraktoreita ja kaikkia liikkuvia koneita;

- "vaarallisilla aineilla" aineita ja esineitä, joiden kuljetus teitse on tämän direktiivin liitteen A ja B mukaisesti kiellettyä tai sallittua ainoastaan tietyin edellytyksin;

- "kuljetuksella" jäsenvaltion alueella kokonaan tai osittain julkisilla teillä ajoneuvolla tapahtuvaa tiekuljetusta, mukaan lukien liitteessä A ja B tarkoitettu kuormaaminen ja purkaminen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden lainsäädännössä säädettyjen edellä tarkoitetuista kuljetuksista johtuvien vastuujärjestelyjen soveltamista.

Tässä määritelmässä tarkoitettuihin kuljetuksiin eivät sisälly sellaiset kuljetukset, jotka suoritetaan kokonaan suljetulla alueella.

3 artikla

1. Vaarallisia aineita, joiden kuljetus kielletään tämän direktiivin liitteessä A ja B, ei saa kuljettaa maanteitse, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan soveltamista.

2. Jollei tämän direktiivin muista säännöksistä muuta johdu, muita liitteessä A lueteltuja vaarallisia aineita saa kuljettaa, jos noudatetaan liitteessä A ja B vahvistettuja edellytyksiä, erityisesti mitä tulee:

a) kyseisten aineiden pakkaamiseen ja merkintöihin;

ja

b) kyseisiä aineita kuljettavan ajoneuvon rakenteeseen, varusteisiin ja moitteettomaan toimintaan.

II LUKU

Poikkeukset, rajoitukset ja vapautukset

4 artikla

Jäsenvaltiot saavat säilyttää ainoastaan kansallisia kuljetuksia, joihin käytetään kyseisen jäsenvaltion alueilla rekisteröityjä ajoneuvoja, varten sellaiset vaarallisten aineiden tiekuljetusta koskevat kansalliset säännökset, jotka ovat vaarallisten aineiden kuljetusta koskevien YK:n suositusten mukaisia, kunnes tämän direktiivin liitteet A ja B on tarkistettu näiden suositusten mukaisiksi. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle.

5 artikla

1. Jäsenvaltioille jää oikeus säännellä muista kuin kuljetusturvallisuuteen liittyvistä syistä, kuten erityisesti kansalliseen turvallisuuteen tai ympäristönsuojeluun liittyvistä syistä, tiettyjen vaarallisten aineiden kuljetusta alueellaan tai kieltää tällaiset kuljetukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden, erityisesti markkinoille pääsyä koskevien yhteisön säännösten, soveltamista.

2. Kaikki jäsenvaltioiden antamat määräykset, jotka koskevat niiden alueen kautta tapahtuviin kansainvälisiin kuljetuksiin käytettäviä ajoneuvoja ja jotka sallitaan liitteen B reunanumerolla 10599, on rajoitettava paikallisesti ja niitä on sovellettava sekä kansallisiin että kansainvälisiin kuljetuksiin, eivätkä ne saa aiheuttaa syrjintää.

3. a) Jäsenvaltiot saavat soveltaa, rakennetta koskevia vaatimuksia lukuun ottamatta, tiukempia säännöksiä kuljetuksiin, joihin käytetään niiden alueella rekisteröityjä tai liikkeelle laskettuja ajoneuvoja,

b) Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säilyttää alueellaan rekisteröityjen säiliöajoneuvojen painopistettä koskevat kansalliset erityissäännökset, kunnes tämän direktiivin liitteen B reunanumeroon 211 128 mahdollisesti tehdään muutos, mutta enintään 31 päivään joulukuuta 1998.

4. Jos jäsenvaltio toteaa onnettomuus- tai vaaratilanteessa, että sovellettavat turvallisuussäännökset ovat olleet riittämättömät rajoittamaan kuljetukseen liittyviä vaaroja ja jos asiaan on kiireellisesti puututtava, sen on ilmoitettava komissiolle suunnitteluvaiheessa ne toimenpiteet, joita se ehdottaa toteutettaviksi. Komissio päättää 9 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, onko aiheellista panna kyseiset toimenpiteet täytäntöön ja määrittelee niiden keston.

5. Jäsenvaltiot voivat säilyttää 31 päivänä joulukuuta 1996 sovellettavat kansalliset säännökset, jotka koskevat

- luokan 1.1 aineiden kuljetuksia;
- luokan 2 myrkyllisten, epästabiilien ja/tai palavien kaasujen kuljetuksia;
- dioksiineja tai furaaneja sisältävien aineiden kuljetuksia;
- luokkaan 3, 4.2, 4.3, 5.1, 6.1 tai 8 kuuluvien nesteiden, jotka eivät esiinny kyseisten luokkien ryhmässä b tai c, kuljetuksia yli 3 000 litran säiliöissä tai säiliökonteissa.

Nämä säännökset voivat koskea ainoastaan:

- sellaisten tiekuljetusten kieltämistä, jotka voidaan toteuttaa rautatie- tai sisävesikuljetuksin;
- vaatimusta noudattaa tiettyjä suositeltavia reittejä;
- muita säännöksiä, jotka koskevat dioksiineja tai furaaneja sisältävien aineiden pakkauksia.

Näitä säännöksiä ei saa laajentaa tai tiukentaa. Jäsenvaltioiden on toimitettava nämä kansalliset säännöksensä komissiolle, joka ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

6 artikla

1. Jäsenvaltiot saavat sallia meriliikennettä tai lentoliikennettä koskevien kansainvälisten vaatimusten mukaisesti luokiteltujen, pakattujen ja merkittyjen vaarallisten aineiden maantiekuljetukset alueellaan aina kun kuljetukseen sisältyy meri- tai lentomatka.

2. Liitteissä A ja B olevia kielten käyttöä asianmukaisissa merkinnöissä ja asiakirjoissa koskevia määräyksiä ei sovelleta yhden ainoan jäsenvaltion alueella tapahtuviin kuljetuksiin. Jäsenvaltiot saavat sallia muiden kuin liitteessä määrättyjen kielten käytön alueellaan tapahtuvissa kuljetuksissa.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia alueellaan ennen 1 päivää tammikuuta 1997 valmistettujen ajoneuvojen käytön, vaikka ne eivät ole tämän direktiivin mukaisia, jos ne on valmistettu 31 päivänä joulukuuta 1996 sovellettavien kansallisten vaatimusten mukaisesti, sillä edellytyksellä, että ne täyttävät vaaditun turvallisuustason.

4. Jäsenvaltiot voivat säilyttää 31 päivänä joulukuuta 1996 voimassa olevat kansalliset säännöksensä, jotka koskevat liitteen A reunanumerossa 2 212 tarkoitettujen

uusien astioiden rakennetta, käyttöä ja kuljetusedellytyksiä sekä uusia säiliöitä, jotka eivät ole liitteiden A ja B mukaisia, kunnes viittaukset säiliöiden ja astioiden rakennetta ja käyttöä koskeviin standardeihin, joilla on yhtä velvoittava vaikutus kuin tämän direktiivin säännöksillä, liitetään liitteisiin A ja B ja joka tapauksessa enintään 31 päivään joulukuuta 1998. Ennen 1 päivää tammikuuta 1999 valmistettuja astioita ja säiliöitä, jotka täyttävät vaaditut turvallisuustasot, voidaan käyttää edelleen alkuperäisin edellytyksin.

5. Jäsenvaltiot voivat säilyttää muut kuin liitteissä A ja B tarkoitetut kansalliset säännöksensä, jotka koskevat sen alueella tapahtuvien nesteytettyjen kaasujen tai niiden seosten kuljetuksen viitelämpötilaa, kunnes säännökset asianmukaisista viitelämpötiloista nimetyille ilmastoalueille on sisällytetty eurooppalaisiin standardeihin ja viittaukset näihin standardeihin on liitetty liitteisiin A ja B.

6. Jäsenvaltiot voivat ennen 1 päivää tammikuuta 1997 sallia sellaisten pakkausten käytön kuljetuksiin alueellaan, jotka on valmistettu, mutta ei varmennettu ADR-sopimuksen mukaisesti, jos tällaisiin pakkauksiin on merkitty valmistuspäivä ja jos ne ovat sellaisia, että ne läpäisevät 31 päivänä joulukuuta 1996 voimassa olevan kansallisen lainsäädännön mukaiset testit ja jos tällaiset pakkaukset huolletaan vaadittujen turvallisuustasojen täyttämiseksi (tarvittaessa testaus ja tarkastus mukaan lukien), seuraavasti: tilavuudeltaan yli 50 litran suurpakkaukset ja metallitynnyrit: enintään 15 vuotta valmistuspäivästä; muut metallipakkaukset ja kaikki muovipakkaukset: enintään 5 vuotta valmistuspäivästä, kuitenkin enintään 31 päivään joulukuuta 1998.

7. Jäsenvaltiot voivat sallia 31 päivään joulukuuta 1998 tiettyjen ennen 1 päivää tammikuuta 1997 pakattujen vaarallisten aineiden kuljetuksen alueellaan, jos aineet on luokiteltu, pakattu ja merkitty ennen 1 päivää tammikuuta 1997 voimassa olevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

8. Jäsenvaltiot voivat säilyttää 31 päivänä joulukuuta 1996 voimassa olevat kansalliset säännöksensä, jotka koskevat hätäkoodin käyttöä liitteessä B määrätyn vaarantunnusnumeron asemesta alueellaan rekisteröidyillä ajoneuvoilla alueellaan suoritettavien kuljetusten osalta.

9. Jäsenvaltiot voivat komissiota kuultuaan säilyttää tämän direktiivin liitteissä A ja B määrättyjä säännöksiä joustavammat säännökset alueellaan tapahtuvien vaarallisten aineiden pieniä määriä koskevien kuljetusten osalta, lukuun ottamatta keskitason tai korkean radioaktiivisuustason omaavia aineita.

10. Jäsenvaltiot voivat myöntää väliaikaisia poikkeuksia liitteisiin A ja B näiden liitteiden mukauttamisessa tekniikan ja teollisuuden kehitykseen tarvittavien muutosten tekemiseksi tarvittavien kokeiden suorittamiseksi niiden alueella, sillä edellytyksellä, että turvallisuutta ei vaaranneta. Komissiolle on ilmoitettava tästä viipymättä ja komissio ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kesken sovitut väliaikaiset poikkeukset liitteiden A ja B reunanumeroiden 2 010 ja 10 602 perusteella tehdään monenkeskisenä sopimuksena, jonka sopimuksesta aloitteen tehnyt viranomainen esittää kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Komissiolle on ilmoitettava asiasta.

Edellä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettuja poikkeuksia on sovellettava ketään lähettäjän, kuljettajan tai vastaanottajan kansallisuuden tai sijoittautumispaikan perusteella syrjimättä; poikkeukset voivat olla voimassa enintään viiden vuoden ajan ja niitä ei voida uudistaa.

11. Jäsenvaltiot voivat sallia alueellaan vaarallisten aineiden yksittäiset kuljetukset tai kuljetukset, jotka on kielletty liitteissä A ja B tai jotka suoritetaan liitteissä A ja B määrätyistä edellytyksistä poikkeavin edellytyksin.

12. Jäsenvaltiot voivat enintään 31 päivään joulukuuta 1998 soveltaa muiden jäsenvaltioiden kanssa tehtyjä voimassa olevia sellaisia sopimuksia, jotka ovat ADR-sopimuksen mukaisia, ketään lähettäjän, kuljettajan tai vastaanottajan kansallisuuden tai sijoittautumispaikan perusteella syrjimättä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista. Muiden liitteiden A ja B reunanumeroilla 2 010 ja 10 602 sallittujen poikkeusten on oltava 10 kohdan vaatimusten mukaisia.

7 artikla

Jollei markkinoille pääsyä koskevista kansallisista tai yhteisön säännöksistä muuta johdu, muita kuin jäsenvaltioissa rekisteröityjä tai liikkeeseen laskettuja ajoneuvoja saa käyttää vaarallisten aineiden kansainväliseen kuljetukseen yhteisössä, jos kyseinen kuljetus on ADR-sopimuksen mukainen.

III LUKU

Loppusäännökset

8 artikla

Tarvittavat muutokset liitteiden A ja B mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen tämän direktiivin sovel-

tamisaloilla ADR-sopimuksen liitteisiin tehtyjen muutosten huomioon ottamiseksi on tehtävä 9 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

9 artikla

1. Komissiota avustaa vaarallisten aineiden kuljetuksia käsittelevä komitea, jäljempänä "komitea", joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto hyväksyy komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetusta toimenpiteestä.

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen 1 päivää tammikuuta 1997. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on oltava viittaus tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä tällainen viittaus. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

11 artikla

1. Kumotaan direktiivi 89/684/ETY 1 päivään tammikuuta 1997.

2. Jäsenvaltioiden edellä mainitun direktiivin 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti antamat väliaikaiset todistukset pysyvät ainoastaan kansallisen liikenteen osalta voimassa 31 päivään joulukuuta 1996. Mainitun direktiivin 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti annettuja todistuksia voidaan käyttää edelleen niiden voimassaoloajan päättymiseen saakka, kuitenkin enintään 1 päivään heinäkuuta 1997 räjähteiden tai säiliöissä kuljetettavien vaarallisten aineiden osalta ja enintään 1 päivään tammikuuta 2000 muiden vaarallisten aineiden osalta.

12 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 21 päivänä marraskuuta 1994.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. WISSMANN

LIITE A

Eurooppalaisen sopimuksen vaarallisten tavaroiden kansainvälisistä tiekuljetuksista (ADR-sopimus), sellaisena kuin se on voimassa 1 päivänä tammikuuta 1995, liitteen A reunanumerot 2 000–3 999, korvataan ilmaisu "sopimuspuoli" ilmaisulla "jäsenvaltio".

Huom. Kaikilla yhteisökielillä olevat tekstit julkaistaan niin pian kuin vahvistettu teksti on valmisteltu ja käännetty.

LIITE B

Eurooppalaisen sopimuksen vaarallisten tavaroiden kansainvälisistä tiekuljetuksista (ADR-sopimus), sellaisena kuin se on voimassa 1 päivänä tammikuuta 1995, liitteen B reunanumerot 10 000–260 000, korvataan ilmaisu "sopimuspuoli" ilmaisulla "jäsenvaltio".

Huom. Kaikilla yhteisökielillä olevat tekstit julkaistaan niin pian kuin vahvistettu teksti on valmisteltu ja käännetty.
